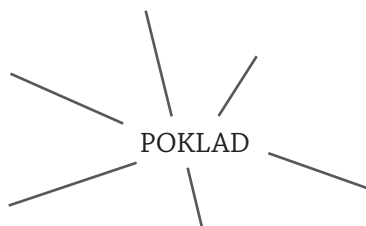


Vilémovský poklad I.

Myšlenková mapa



Text 1: Pověst o založení vilémovského kláštera, radost poustevníka Viléma

V dávných dobách byl tento kraj porostlý hustými lesy a osídlených míst bylo opravdu málo. V této době se bratři Heřman a Vilém ze Sulzbachu věnovali hlavně lovu. Tehdy se se svojí loveckou družinou vydávali na lov do našeho okolí. Vilém, v zápalu lovecké vášně, se oddalil od svého bratra Heřmana i družiny a pustil se po stopě velkého jelena. Bloudil lesními houštinami, kde musel z koně sesednout a mohl jít jenom pěšky. Dávno ztratil stopu a opět nasedl do sedla, když se kůň vzepjal a vyrazil úzkou stezkou pro zvěř.

V místech s několika balvany se koni smekla noha a zůstal ležet zraněn na mechu. Vilém musel svého koně utratit a dál se prodíral houštinami, až se dostal k bublajícímu potoku. Vydal se po proudu, až vysílen dorazil k zarostlému rybníku právě ve chvíli, kdy červánky založily své zlaté ohně.

Když se tak kolem rozhlížel, spatřil na nevysoké výšině kouř. Došel na úzkou planinu a zahlédl nuzně oděného muže v potrhané sutaně s mohutným klíčem za pasem, jak přikládá do ohniště. Poustevník jménem Vilém nabídl cizinci špalek pokrytý kozí kůží k sezení a své prosté jídlo. Mezitím, co hrabě Vilém se Sulzbachu jedl, tak poustevník položil klíč na plochý kámen, poklekl, sepal ruce k nebi a modlil se. „Zítřka, až slunce pozlatí svými paprsky tento klíč, přijede družina tvá“, řekl poustevník a nabídl vzácnému hostu své lože. Údolí pomalu usínalo i Vilém ze Sulzbachu uleh a ráno, když se probudil, slunce zabodlo své zlaté šípy do kamene a svými hroty se pomalu blížilo ke klíči. Ve chvíli, kdy byl zalit zlatem, se najednou rozlehl štěkot psů, lesní roh a poté volání honců. Hrabě Vilém ze Sulzbachu, když viděl upřímné srdce poustevníka nesoucí stejné jméno Vilém, se při loučení zeptal, co si přeje za odměnu a ten odpověděl: „V kraji líbezném, kde zlatí slunce klíč je k Bohu blíž a více bratrů chtěl bych zde mít...“.

Vilém a Heřman se Sulzbachu dojeli do Prahy, první jejich cesta vedla na knížecí dvůr Vladislava I. za nemocnou příbuznou, manželkou vladaře Rejčkou.

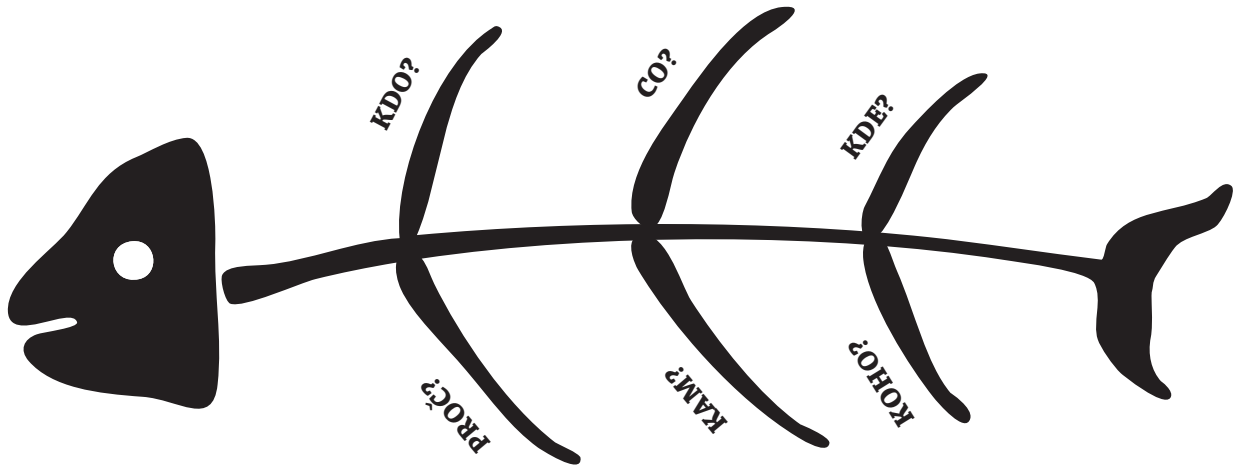
Kníže Vladislav I. když slyšel o upřímném srdci poustevníka Viléma, rozhodl o stavbě kláštera a jméno prvního opata bylo Vilém. Poustevník se stal opatem a zasloužil se o rozšíření a rozkvět vilémovského kláštera. Zemřel v roce 1160 v době, kdy sláva kláštera se zvedala ke hvězdám.

	Text 1	Text 2	Text 3
Jaké postavy v textu vystupují?			
Kde se děj odehrává?			
Jaký poklad našly hlavní postavy?			

Všechny texty se shodují, že

Texty se liší v

Vymyslete 6 otázek, na něž je odpověď v jednom z textů.



Vymyslete 6 otázek, na něž je odpověď v jednom z textů.

